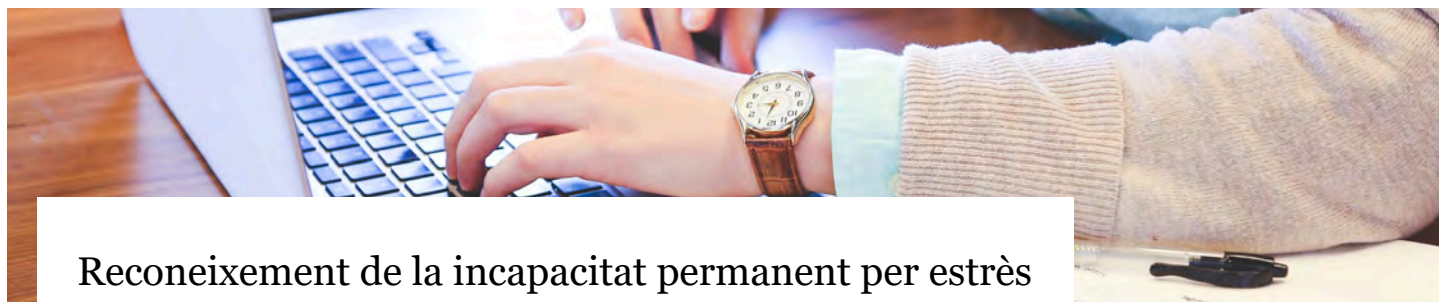

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Reconeixement de la incapacitat permanent per estrès

25-10-2017

La qüestió de les conseqüències incapacitants de les situacions d'estrès en els treballadors ha estat reiteradament plantejada, tant en seu administrativa davant l'Institut Nacional de la Seguretat Judicial, com davant l'Administració de Justícia.

Aquesta interessant [Sentència d'1 de juny de 2017](#) del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia resol un assumpte especialment interessant, i ho fa a favor de reconèixer la situació d'incapacitat permanent, en el grau de total, d'una treballadora sotmesa a unes condicions de treball especialment estressants, que li van arribar a provocar tal nivell de tensió que poden tenir la consideració d'accident de treball i, conseqüentment, la protecció que la vigent [Llei general de la Seguretat Social](#), en els articles 193-200, dispensa en aquests casos.

El Tribunal analitza de manera molt minuciosa els fets relatius al cas plantejat, i estableix que perquè les conseqüències en la salut de la treballadora derivades de la realització del treball puguin tenir la consideració d'accident de treball, cal que el treball en sigui l'únic factor desencadenant. No n'hi ha prou, per tant, que la patologia es desencadeni com a conseqüència de circumstàncies alienes al marc de la prestació laboral, com ara la manera en què la treballadora percep i assimila determinats avatars de la relació laboral -percepció subjectiva de la situació-, sinó que també han de concórrer elements objectius desencadenants amb connexió directa amb la relació laboral i, a més, que la personalitat de base de la treballadora no sigui la que li faci viure traumàticament aquestes situacions, i li provoqui aquests problemes de salut.

En el cas analitzat, el Tribunal entén que s'ha provat que la treballadora patia la síndrome d'esgotament professional (*burn out*), com a conseqüència d'un estrès laboral crònic o de frustració prolongada. S'arriba a aquesta conclusió considerant que la situació queda caracteritzada per un cansament emocional, en el qual s'aprecien la pèrdua progressiva d'energia, el desgast, l'esgotament i fatiga emocional de la treballadora precisament per la forma en què exercia la seva activitat. La treballadora, que era la directora de la fàbrica, prestava els seus serveis sempre de manera exhaustiva, molt exigent amb ella mateixa i amb una gran responsabilitat, presentava trets de personalitat anancàstica i vivia obsessionada per la perfecció.

Mai posava objeccions a allargar la seva jornada en els períodes necessaris, de manera que, quan va tenir lloc una reestructuració a l'empresa que va provocar canvis en les seves funcions, ho va viure d'una manera traumàtica, i va motivar la seva baixa mèdica en dues ocasions per estrès.

En atenció als fets descrits anteriorment, el Tribunal entén que és procedent el reconeixement de la situació d'incapacitat permanent total per contingència professional, en aquest cas derivada d'accident de treball en no estar inclosa la malaltia en el quadre regulat en el Reial decret 1299/2006, de 10 de novembre.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació